

שלום אחינועם,

רציתי לספר לך מקרה שקרה לי, מקרה שממחיש את הכתוב 'הבא להיטהר מסייעין אותו'.

כאמא לבנים, חשוב לי מאד לשמור על הקדושה והטהרה שלהם. שלא יראו מראות שאינם ראויים, ושלא יחשפו לדברים שנוגדים את החינוך השמור והטהור שאנחנו משתדלים להעניק להם.

ההתמודדות הגדולה מתחילה בבין הזמנים. הרבה מקומות טיול ובילוי נפסלים מהסיבה הזו.

באחד מימי החופשה החלטנו לצאת לטיול משפחתי. כמובן שכל מסלול עם מים וכדומה ירד מיד מהפרק. החלטנו ללכת על כיוון של ג'יפים, או רכיבה על סוסים.

הילדים התרגשו מהטיול, ואנחנו שמחנו לצאת איתם, על אף שבלב היו לי חששות לא קלים.

הגענו למתחם הסוסים, ופגשנו את גיל שהיה בעל המקום. הוא היה נחמד מאד, והבטיח לנו מסלול רכיבה אתגרי ומעניין.

גיל היה עסוק בטיפול בסוסים לקראת היציאה, כשאנחנו ישבנו בצלו של עץ בפאתי המתחם, מחכים לצאת לדרך. רוח קלה נשבה על פנינו והפיגה מעט מהחום ששרר בחוץ.

ממרחק ראיתי אישה ונערה מתקרבות למתחם הסוסים. כשראיתי את האופן הבלתי צנוע שבו הן היו לבושות, חשכו עיני.

ממקום מושבי יכולתי לשמוע את הדו שיח בין לבין גיל, והתרשמתי שהוא מכיר אותן מהיכן שהוא. הוא הזמין אותן להצטרף למסלול שלנו, וקרא להן להביא סוס נוסף מהביתן הסמוך. הלב שלי התכווץ פנימה בכאב. כל כך הרבה אני משתדלת ומתפללת למען הרוחניות של הילדים...

הוצאתי מתיקי ספר תהילים קטן, והתחלתי לקרא. בלב התחננתי לבורא עולם שישמור את ילדי מכל השפעה שלילית.

הספר נפתח בפרק ל"ב בתהילים.

"לדוד משכיל, אשרי נשוי פשע כסוי חטאה... נהפך לשדי בחרבוני קיץ סלה".

תוך כדי קריאת הפרק, ראיתי מזווית עיני את האישה מנסה לקדם את אחד הסוסים לכיוון השיירה המרכזית, אך הסוס מסרב לזוז ממקומו.

"גיל", שמעתי אותה קוראת בקול, "הוא לא זז!"

גיל הלך לסייע לה, ואני המשכתי לקרא:

"על זאת התפלל כל חסיד... רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו..."

אז הגעתי למילים שהדהימו אותי:

"אל תהיו כסוס, כפרד אין הבין, במתג ורסן עדיו לבלום בל קרב אליך".

הסוס המשיך להתעקש לעמוד במקומו ולא לזוז.

"עזבי", שמעתי פתאום את הנערה אומרת, "בואי נלך, גם ככה חם לי..."

גיל הניח לסוס העקשן, וקרא לנו להתחיל במסלול. הבנות עזבו, ואני נשמתי לרווחה.

סגרתי את הספר הקדוש כשהמילים האחרונות בפרק מרננות על שפתי:

"שמחו בה', וגילו צדיקים, והרנינו כל ישרי לב".